¶ Oratio Bartholomei Scale Florentini oratoris ad summum Pontificem Innocentium octauum.

QUoditer res oẽs mortaliũ nihil eſt oío ſancti9 nihil admirabili9 aut diuini9 iſta ſacroſancta Simõis petri ſede: in qua tu modo ꝙ meritiſſim9 ſedes: iſtoꝗ vicariatu ieſu christi Saluatoris nr̃i: quem tu nũc diuia ſorte geris: haud mirũ eſt pfecto ſanctiſſime ⁊ beatiſſime pr̃ ſum̃e põtifex xp̃iꝗ vicarie cũ qd hũaniter acciderit sum̃is pontificib9 mortali viciſſitudine: ut paulo ante Sixto põtifici maxio accidiſſe vidim9: ſi cõmoueant̃ animi oĩm atꝗ in expectationẽ future vocationis inter ſpem metũ ꝗ ſuſpẽſi incendant̃. nã que iuſtior ſollicitudo eſſe gregi põt: ꝙ paſtoris ſui: Que gẽtib9 cura magis neceſſaria: ꝙ ea q̃ de principe ⁊ adminiſtratore rerũ ſumitur: cetera leuiora ſunt: ⁊ ml'to minore cũ diſcrimĩe agunt̃. põtifex vero ipſe ſi qcquã aberrauerit: ſi diuia ſorſ nõ fuerit: horret meminiſſe ai9 que timẽda ſint. Fatet̃ aũt ⁊ qdẽ ingenue Florentin9 populus: q modo nos ſex oratores ad te de more gratulatũ miſit: nõ ſine euentus ingẽti formidine extitiſſe: donec e ſacratiſſimo patrũ cõclaui exiit ſalutaris illa ⁊ diuia vox: q̃ te pontificem dclaratũ ſignificauit. Ea vero cũ cõtinuo ad nos aduolauiſſet: uel nocte intẽpeſta excitauit vniuerſam ciuitatẽ ad letitiã: que qualis quantaꝗ fuerit: ut dicam9 modo neceſſe nõ vr̃: putam9. n. ul' hucuſꝗ puenire etiã ad nos potuiſſe ingentes cãpanaꝝ oĩm noſtraꝝ feſtos tinnit9 tubarũꝗ clangoreſ ac voces cõgratulantiũ: que tota vrbe agroꝗ reſonabant. Et reſplenduiſſe in latio quoꝗ eos noſtros ignes: qui ſunt ſtatim ꝙ creberrimo audito nũtio ob letitiam excitati: Tanto ſubito ſpes affluxit oĩm animis: ex deo a ſpiritu ſancto fuiſſe vocationem tuã. De qua qdem nos ut mandata ſunt noſtra ad te Senatus populiꝗ florentini obſeruantiſſimi tui: atꝗ huic ſanctiſſime ſedi addictiſſimi pauca pcurrem9: Si tamen pri9 nõnulla de dignitate pontificatus atꝗ eius excellentia p̃miſerim9 ut explicato tandẽ officio noſtro de quo tertio loco dicendũ erit: Breuiſſime faciamus orationi modum. Tue nunc ptes

Inc 1257

erūt beatiſſime pater obliuiſci paulū maieſtatꝫ pōtificalꝰ: hūileſ in cūctaſqꝫ hoīm orones penituſqꝫ iſta diuinitate indignas auditurꝫ. primū igr̄ btiſſime pr̄ reuocamꝰ ad hūanitatē te ſupplicamꝰ qꝫ tibi ut induas dū nos mādata nr̄a exeqmur: ac faceſſimꝰ iuſſa: clemētiā māſuetudinēqꝫ inatā ꝛ pecliarē tibi: ut quo hūane vires nō pñt: benignitate vehiculi tuarꝫ auriū pducāur Nō n ſumꝰ ex nobis ipī ad alloquēdū te ſufficientes. ſed ſufficientia nr̄a ut ex te tuaqꝫ diuina ſit ſapiētia neceſſe eſt. quiſ. n. tantū audeat: ut ſine diuino adminiculo tuoqꝫ rē ſibi adeo grādē adeo ſupra vires de qua dicat lingua mortali aggrediēdam putet. Eſt. n. pontificatꝰ iſte ſumꝰ maximꝰqꝫ tāta pfecto excellentia ut nō mō nō inueniri in terris: ſed ne excogitari qdē ab hoīe meliꝰ qcq̄ꝫ aut maius poſſit: nā qs eſt q referre iter hoīes d. ū ꝛ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū dei: ſaluatorē hūani generiſ erratiſqꝫ pp̄ciari nr̄is q̄at. ex quo ille aſcēdit in celū. Sumꝰ pōtifex. Quis ē q ligādi q ſoluendi in terris retineat ptātē: qqꝫ qd hic ligauerit ſolueritqꝫ in celis quoqꝫ ligatū ꝛ ſolutū ſit. ſūmꝰ pōtifex. qs apire celi nobis portas qs claud. r̄ edidicit clamareqꝫ ꝛ dare ſalutē hoībꝰ. ſumꝰ pont. Sumꝰ inq̄ꝫ pon. q ieſu xp̄i vicē gerit in terris: qqꝫ lōga ſucceſſione p eū paſcit dn̄icū gregē: q a mgr̄o audire meruit. beatus eſ ſimō bariona: quia caro ꝛ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pr̄ meꝰ q eſt i celis. ꝛ ego dico tibi: qa tu es petrꝰ ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccleſiā meā ꝛ porte inferi nō p̄ualebūt aduerſus eam. accepitqꝫ claues regni celorꝫ celeſtis inſigne mgr̄atus ab eo: q celū quoqꝫ ꝛ q̄ celi ābitu cōtinent creauit. Mltiplices btiſſime pr̄ ꝛ diuerſi ſunt eorꝫ q ceteris aliquo mō ſunt p̄fecti gradus: noīa itē p eꝝ loco rūqꝫ diuerſitate variant. Et p̄res qdē familias domū pro arbitrio gubernāt. res ꝟo pub. mgr̄atus ꝛ pricipeſ. exercitꝰ impatores. regna reges. ſed ſinguli in corpora mō exercēt impiū. nihil omnino qd vitā hāc hūanā trāſgrediat habent. de qbꝰ ꝛ ſaluator ait. nolite timere eos q corpꝰ occidūt: aīam aūt occidere nō pn̄t. At ꝟo pricipatus iſte tuꝰ iſta admirabilis diuinaqꝫ poteſtas q̄ iā papa factꝰ id ē pr̄ oīm in terris pr̄. ſic n nomē interp̄tant: cōſtitutꝰqꝫ in admiratione oīm gētiū vtrūqꝫ certe id

eſt totū hoīem: q ex aīo cōſtat ⁊ corpore qḋ ⁊ duo petri gladii
teſtant̃ cōplexa eſt· eaqꝫ ſola res eſt ex oībus reb⁹ hūanis: que
vite hui⁹ cācellos diuino munere trāſgredit̃: ꝑ que celi etiā re
giōes ⁊ btōꝝ incōmutabiles māſiones coronata incedit. O po
teſtatē ineffabilem. O miſterium incōparabile: mortalis imor
talia. terrenuſ celeſtia diſponit: ac que hic de futura: que eſt vita
uita decernunt̃. Rex ille oīum regum ac regnoꝝ reꝝqꝫ dn̄s prin
cepſqꝫ cunctaꝝ celeſti in regno rata habet. Cōſulto ꝑtereo nūc
inferos apḋ quos nihilo minor eſt pontificalis auctoritas: ne
qd triſte attingat oratio noſtra: q̄ iocunda que leta que geſtienſ
etiā oīs eſſe debet iſto excellētiſſimo munere pontificatus tui:
Atqꝫ iſta diuina vocatione: qua nec īmerito quidem rem om-
nem publicā xp̄ianam ⁊ hilareſcere: ⁊ muneris auctori deo ha
bere gratias conuenit: Qui modo certe reſpexit in orationem
humilium ⁊ non ſpreuit preces eorum. Nam ut quod ſecun-
do loco dicere inſtituimus aliquando aggrediamur: neqꝫ q̄ꝫ cō
dictioni loci temporiſqꝫ conueniat: euagemur longius: Errat
profecto ⁊ quidem tota uia ut aiunt errat: Si quis ineundi pō
tificatus huius aliam eſſe ullam rationem: quam diuinam pu
tat: Neqꝫ enim potis eſt ulla humana prudentia: que ſunt ſu
pra hominem comprehendere. Munus uero ipſum Pontifi
cium: quo celeſtia quoqꝫ ut ſupra oſtendimus tractantur: aſſe-
qui certe totum aut circumſcribere poteſtatem niſi cui dn̄s an
nuerit nemo poteſt. adde ꝙ cum de deligendo pontifice maxi-
mo in conclaui agit̃: veniuntqꝫ in patrum trutinam hominuꝫ
merita atqꝫ expendunt̃ mores: nihil ē oīm reꝝ difficili⁹. qs
enim nouit conſilia cordium: vitiaqꝫ ſepe innumerabilia ⁊ ani
morum affectus varios ⁊ virtuti aduerſantes niſi ſcrutans cor
da ⁊ renes deus. plerumqꝫ quē tu religioſum quem miſericor-
dem: quem iuſtum bonumqꝫ virum putaris: ſi feceris in re ꝑi
culum: impium crudelem iniuriuꝫ neqꝫ ... deprehendas neqꝫ
illud grecum non ſcitum dictum eſt. magiſtratus virum oſten-
dit. Priuati ſcilicet vicia occlaudunt ſua: opprimuntqꝫ in pec
tore affectus: cum nihil eorum que concupiſcunt conſeq poſſe
rent. at cum ꝑ potentiam ad explendas animi cupiditates ad-

apta via eſt: tū ꝟo ſe totos hoīes patefaciūt: q̄ſq; fuit in corde
mēteq; repoſitū ac cōditū: cū ingēti ſepe rerū ꝑiculo apiūt. quo
fit ut ſit in primis diuinū iplorādū auxiliū: a quo ſolo boni pō
tifices: ut cetera quoq; bona oīa tāq̄ a largiſſimo atq; optimo
pietatꝭ ꝛ ſapiētie diuīe fonte deriuant̄. Ipē. n. ſicuti q̄ pontificē
xp̄ianū deceāt: qbꝰ q; fidelis populꝰ indigeat: cognoſcit: ita ꝛ
q tāto ſuſtinēdo mūeri aptꝰ ſit ſolꝰ intelligit. ac enī qđ tū uix
euenire poſſe in hoīe putamꝰ ut nihil ſit in corde clauſu; nihil
in mēte ſimulatū: ſed oēs animi habitꝰ oīa ſtudia i ꝓmptu ſint
quotuſquiſq; veniet tū xp̄iano pōtificatu dignꝰ: Quāmulta
ſunt. n. q̄; maxia q̄; p̄cipua q̄ ad gerendū xp̄i vicariatū regrunt̄
ꝛ talia ꝓfecto tantaq;: ut niſi diuini gr̄a ſpūs idulſerit: q in iſta
ſede dignꝰ cōſtituat̄ minīe habeat. Pretereo autē nobilitatē
generis: q̄ ſi adſit haud iprobāda vr̄: xp̄s tū dei filiꝰ ac redēp-
tor nr̄ in deligēdis diſcipulis ſimplicitatē cordis rebꝰ ceteris
p̄poſuiſſe viſus eſt: q ꝛ ait. Exēplum meu; dedi vobiſ ut quē
admodum ego feci: ꝛ uos faciatis. Pretereat̄ ergo generiſ no
bilitas. at eodē certe modo p̄teriti religio nō pōt nō pietas nō
ſacerdotal' ſapiētia. Qua excellere inprimis pontificē oportet
ꝑ eum. n. religionis ꝛ ſapiētie pōtē a quo ꝛ nomē hr̄e pontifex
putat̄: ut nos ſalutis nr̄e inueniamꝰ atq; ineamꝰ viā: neceſſa
rium vr̄. nam de fide atq; ſpe qd attinet dicere: q̄ ꝓprie mune
ris huius exiſtimari debent. Quo enim pacto aliis futurā glo
riā ꝓponet: fidēq; faciet venture uite: q nō q̄ nobiſ ſaluator nr̄
eſt pollicitus cuncta tāq̄ ea q̄ certiſſima habent̄ ſibi ꝑſuaſerit.
vtꝝ ꝟo caritas erit pontifici maximo negligēda imo ꝟo nihil
magis videri pōt ſumō ſacerdoti xp̄i vicario accōmodatū ad
eiꝰ imitationē q etiā ſeip̄m expoſuit vitāq; ſuā ꝓ nobis ꝛ cru-
cis ſubiuit horrēdiſſimos cruciatꝰ: īmortal' ip̄e ut uitā ſic mi-
ſeris elargiret̄ mortalibꝰ. Fortē quoq; ꝛ prudētē tꝑatum iter
ac iuſtum niſi dederis eum q ſit oī ꝓpe humano generi p̄futu
rꝰ: nō mō p̄clariſſimo hoc ꝟtutum ornamēto expoliaueris nu
dumq; pene abiectumq; reliqueris: veru; etiā ea arma ademe
ris: qbus niſi ſeſe tueat̄ in primis oīs pricipatꝰ oiſq; poteſtas
q̄; cito corruat euaneſcatq; in nihilum neceſſe eſt. neq; arbitror

obre aut in caſſuz eſſe ꝙ iuſtitia inter has ꝟtutes ꝑ me reges
regnãt exclamat: ⁊ legum cõditores iuſta decernunt. Quid di
cemꝰ tandẽ de benignitate de miſericordia de clemẽtia de mã
ſuetudine de facilitate de humãitate de oĩ ꝟtute: q̃ niſi in pon
tifice ꝑclariſſima eluceãt: nihil nos ei ĩ quo digne exercere offi
cium ſuum poſſit relinquemꝰ. niſi.n. faciles pateãt aditꝰ: niſi
ſint libere allocutõẽs: niſi recte ſuadentẽ placidi accipiãt vul
tus: gñeqꝫ etiã bene de ſe meritum docẽdo ac monẽdo ꝓſequã
tur: qs nõ uidet oĩm pene reꝝ euerſionẽ hĩc eſſe uel celerrime
ꝓuẽturã. Admittat igit̃ ad ſe põtifex viros in primis bonos ⁊
graues quos audiat quoꝝ ꝯſilia ſequat̃. petulãtes ꝟo ambitio
ſos vanos auaros ſubdolos aſſentatores. quoꝝ iam eſt vniuer
ſus quoqꝫ orbis nõ iſta modo pontificia aula refertiſſimꝰ: lon
ge eſſe iubeat. Paſtoris tandẽ ad põtificẽ elegantiſſima tranſ
latio ẽ. xp̃s nr̃ auctor. Ego ſum inqt paſtor bonꝰ ⁊ ad petruz
paſce oues meas. vñ ⁊ iſtud petri paſtorale inſigne eſſe deduc
tum arbitramur. cuncta igr̃ boni paſtoris munera obibit. nec
fugiet lupo adueniẽte. ſed ſi ita ſit opꝰ animã quoqꝫ ſuã ponet
ꝓ ouibꝰ ſuis vt feciſſe eum quoqꝫ q hec nos edocet aĩaduer
timꝰ. q̃ qdẽ tot tãtaqꝫ aĩ bõa ut ĩ hoĩe inſint quoqꝫ aut dignoſci
q̃ant humão ingẽio ſi adfuerint uix poſſe putamꝰ accidere. ſa
piẽtiſſime igr̃ id maieſtatꝭ diuieqꝫ ⁊ ſp̃s ſancti munerꝭ eſſe potiꝰ
arbitramur: ad eumqꝫ oĩa q̃ in ſui gregis paſtore reqrunt̃ refe
rẽda eſſe. Sunt ergo dei ut vr̃. ſunt ſpiritus ſancti hmõi voca
tõẽs. cui ꝑfecto miſericordiſſimo auctori ac clemẽtiſſimo res
humãe cure ſunt: eaſqꝫ amore quodã ꝑcipuo excellẽtiqꝫ com
plectit̃. ſiqdẽ maiorẽ caritatẽ nemo habet: q̃z ut animã ſuã po
nat qs ꝓ amicꝭ ſuis. Ille ergo ꝑfecto te mõ vocauit beatiſſime
pr̃ ſum̃e põtifex. Ille tibi religionẽ xp̃ianã credidit. ille ouile
cõmiſit ſuum ⁊ petri nauicꝭlam gubernãdã dedit. atqꝫ eo maxi
me tp̃e quo ad iſtud gerẽdum ſuſtinẽdumqꝫ põtificale munꝰ
maiore mlto q̃z ſepe alias ſapiẽtia ⁊ ꝟtute opꝰ ẽ. cum in eam
incideris tẽpeſtatẽ in qua tot tãteqꝫ ſunt reꝝ turbatõẽs ut poſ
ſint adducere in diſcrimen facile niſi ex alto veniat auxilium
Tuqꝫ opitulãte etiã eo q te vocauit. porrexeris afflictiſſimis

rebꝰ medicā fortē manū ꝓpl'isqꝫ necessariā iā q̄etē r̄stituer̄ erex
erisqꝫ ⁊ ꝯfirmaris lāguētē ꝓpe ac collapsā r̄ligionē nr̄aꝫ: ⁊ xp̄i
fide stabilieris neqꝫ nos sine diuio misterio factū duciꝰ: ut quē
admodū anq̄ꝫ ip̄e nasceret' octauiāo cesare pax fuit ꝑ viue sū
orbē: ita etiā priꝰq̄ꝫ tu inier̄ pōtificatū tota italia q̄ antea leta
li quodā īter se odio ꝯflictaret' r̄dierit ī cōcordiā. admōuit .s.dꝰ
te cui rex ī terris suaꝝ erat habenas traditurꝰ. ut pac̄ trāq̄llitat̄
qꝫ ppl'oꝝ studiū īduceres: memissesqꝫ testi eiꝰ qᵒ potissimū pa-
ce discip'lis legauit. itē salutatōis. q pacē dicer̄ īstituit. ī q̄ꝫcūqꝫ
ap'li domū īgrederent'. noīs etiā omen ꝑfecto haud vanū ē. neqꝫ
īnocentia q̄cq̄ꝫ meliꝰ: vn̄ ⁊ agnꝰ īnocens xp̄s ī sacr̄ sepe lr̄is ap
pl'at'. atqꝫ ut ꝑmittat' sulmōnse illū q tū ⁊ ip̄e m'lta doctrīa m'l
taqꝫ eloq̄ntia princeps fuit. sex p̄terea noīatōis eiꝰdē eximia q̄
dā ꝓbitate sctītateqꝫ pōtifices: spe nr̄e p'rimū admicl'ant': cū in
n'llo eoꝝ dfuisse diuinā gr̄aꝫ ꝯsideremꝰ: neqꝫ fuissei qᵒq̄ꝫ nō ad
modū ꝯueniētē huic noī ꝟtutē videāꝰ. q̄rtꝰ eꝫ flisca nobili gen
te eademqꝫ q̄ tu īclita p̄ria Januēsis fuit: q ascitꝰ ī necessarii bel
li sotietatē florentinis friderico .ii. rōanoꝝ atqꝫ italie r̄gnū affe
ctāti m'scentiqꝫ ⁊ vexāti cūcta īgenti ꝟtute r̄stitit: iuraqꝫ rōane
eccl'ie vndecī fere qbꝰ ī pōtificatu fuit ānis viriliter est tutatꝰ:
q p̄m etiā hūc sacrosctm̄ ordinē senatūqꝫ pōtificiū neglectuꝫ
antea dstitutūqꝫ aliquot ꝑ ānos r̄stituit. ⁊ rubeo isto galero in-
signiuit. q ꝑter ceteros claros doctrīa moribꝰqꝫ viros vndēcūqꝫ
ꝯquisiuit: atqꝫ illoꝝ familiaritate potissimū dlectatꝰ ad ꝯsilia n'l
dignitatesqꝫ euexit. doctꝰ videlicet vir ⁊ ipse apprime ac g̅nis
scriptisqꝫ m'ltis egregiusqꝫ p̄clarꝰ. Hoc est igr̄ officiū nr̄m xp̄ia-
noꝝqꝫ oīm btīssime pr̄ qd vltīo nob̄ loco dicendū ꝓposuiꝰ. nem
pe vt felicissimā hāc sortē nr̄am diuinā vocationē tuā obser-
uemꝰ admiremur ⁊ colamus: spemqꝫ de te iā ꝯceptā āimis fo
ueamꝰ. oībusqꝫ modis adiuuemꝰ: Nos ꝟo sumꝰ in primis i.
Florentinꝰ ppl'ꝰ: q nos ad te misit hecqꝫ mandauit qui non
modo te fatemur verum pontificem romanum legitimum pe
tri successorem vicariūqꝫ iesu xp̄i: verum etiā pedes quoqꝫ iā
deosculati tuos debito prosequimur honore atqꝫ veneramur.
Viaqꝫ nr̄a: fortunas opes ppl'os arma vrbes pro catholica fi

de pro tua dignitate prompta parataqꝫ fore in quemcūqꝫ reꝝ
euentum pollicemur. Nihil a maioribus degenerantes noſtris
Qui raro non eandem quam ſummi pontifices rerum for-
tem ſunt experti. Nos enim hi Florentini ſumus Beatiſſi-
me pater Pontificiarum per omnia tempora partium ſtudi-
oſiſſimi ſectatores Urbienſis reliquie cladis: quos fouit olim
patria ob imperatorias eiectos factiones Urbanus quartus.
Clemens autem ⁊ reduxit in vrbem ⁊ nobili rubre aquile in-
ſigni donauit Quod adhuc inter cetera ciuitatis ſigna ⁊ qui-
dem venerabiliter ſpectatur Nos hi ſumus qui pulſis olim
vrbe eccleſie neſtriſqꝫ aduerſariis ignominioſum tamen de
Gregorio pertulimus interdictum: quod ſubſtulit deinde quī
tus Gemilis quendam ⁊ ille tuus ſumma iuſtitia atqꝫ inte-
gritate Pontifex: Sacriſqꝫ reſtituit Chriſtianis. Nos hi tan
dem ſumus: quos Fridericus Auus ⁊ Nepos Sueui Im-
peratores: quos item Henricus Conraduſqꝫ ⁊ Manfredus
eadem gente impiiſſimi duces propter pōtificias partes quas
omni ſtudio ſectabantur: tanto odio tot bellis ſunt perſecuti:
donec Beneuentana illa ingens claraqꝫ victoria in qua ⁊ mā
fredus ipſe prelians occubuit: mutata ſorte res noſtras in me
liorem ſtatum fortunamqꝫ reſtituit. Qua etiam in pugna ut
multa preterea egregia noſtrorum facinora tradita monumen
tis ſunt litterarum: ita ⁊ illud fertur in primis. Nam cum
Manfredus antequam prelium iniret numerum recenſeret ſu
orum: neminemqꝫ Etruſcum aut Florentinum pro quibus
tot tantaſqꝫ res geſſerat in exercitu comperiſſet rogaſſet autē
que nam vna eſſet acies: que ſeorſum paulo armis equiſqꝫ or
natior inter hoſtium copias ſpectaretur eſſetqꝫ reſponſum: il-
lam eſſe hoſtilem florentinorum exulum manum: conuerſum
ad ſuos aſſeruiſſe: etiam ſi ipſe viciſſet globum illum militum
nobilem niſi victorem euadere eo die non poſſe. multa prete-
rea ⁊ antiqua ⁊ noua ſunt apud rerum ſcriptores: Que vete-
rem perpetuamqꝫ florentinorum in hanc ſacroſanctam ſedem
obſeruantiam cultūqꝫ teſtantur: que tamen preterire modo cō
ſiliū eſt: quādo apud doctiſſimos viros rerumqꝫ ſcientiſſimos

nr̃aꝝ habet̃ or̃o.ad oẽs vo xp̃ianos pp̃l'os beatiſſie pr̃ ad om
nes pfecto m̃ltũ ptinet ut q̃ʒ ornatã hãc põtificiã ſedẽ q̃ʒ auc
tã q̃ʒ ſanctã ⁊ veneratã velint:a q̃ qdẽ ſola nõ ai nr̃i modo ge
tẽ ſuã ſalutẽq̃ʒ reportãt:ſed truculentiſſimi quoq̃ʒ hoſtes ⁊ fero
ciſſie barbare natões:q̃ cotidie inſidiant̃ gregi tuo: ⁊ i xp̃iano
rũ ceruices petulãti⁹ iſultãt:cõmodiſſime r̃pellunt̃. ut ſi inſur
gat pontificia dextra potenti⁹ piaq̃ʒ xp̃i arma expedir̃ uelit ⁊
colligere ſuoꝝ vires:nihil eſſe more poſſit:qn ↄtinuo ↄcidant
aduerſarioꝝ oẽs cogitatões oẽſq̃ʒ conat⁹:⁊ rõana eccl'ia que i
firma petra fundamta iecit:cũ xp̃o auctore in gloria regnet.ve
rũ enimuero pl⁹ debẽt pcul dubio:q pl⁹ accepũt.nos aũt pfec
to m̃lta accepi⁹:q p̃riã q libertatẽ põtificũ ut diximꝰ rõanoꝝ
maxie opa r̃tinẽ⁹.neq̃ʒ nos nõ q̃cũq̃ʒ potui⁹ ul' ultro p̃ſtiti n⁹
q oĩa tradidi⁹ ſum̃iſ põtificib⁹ cũ tot dira exilia tot nefaria bel
la tot miſeras clades mortiſq̃ʒ ſepe ptuli⁹:ut eccl'ie hoſtibus
r̃ſiſtere.n⁹.q ne facultatib⁹ qdẽ nr̃is aut vite ut ſalua põtifical'
maneret dignitas vnq̃ʒ pepcim⁹.nõ mutaui⁹ mores pr̃ ſancte
idẽ ai ſunt eade ſtudia oi.n nr̃m facultates fortaſſe pluſcule ⁊
maiores vires:q̃ mõ ad te cũcta floꝛentioꝝ iuſſib⁹ florẽtie ora
tores ↄferi⁹ ac ſupplicã⁹ tibi ut p tuo arbitrio cõmodoq̃ʒ p
dignitate rõane ecc. ie vtare nihil ẽ penit⁹ ſenatui pp̃l'oq̃ʒ flo
rẽtio q̃ʒ obſeq atq̃ʒ obtpare tibi ⁊ fauere dignitati:oib⁹ nixib⁹
grati⁹ futuꝝ.nã ſi nihil ẽãn reb⁹ hũanis te iã põtifice xp̃iano
rũ optio maxio rectoreq̃ʒ ⁊ tpatore reꝝ grandi⁹ qcq̃ʒ aut meli
us:ſi tu is vocat⁹ es q paſcas electas dñi oues:Teq̃ʒ vnũ in
ter tot milliũ ut aiũt millia mortaliũ ſanct⁹ſpũs ſignauit. qd ẽ
qđ noſ qcq̃ʒ facere pmpti⁹ ⁊ maiori cũ voluptate uel debeã⁹
uel uelim⁹:te igr̃ btĩſſime pr̃ vehemẽter rogam⁹ ſupplica⁹q̃ʒ
mãſuetudini clemẽtieq̃ʒ pontificie:ut ita offerentẽ ſeſe ſuaq̃ʒ
oĩa dedẽter tibi populũ florẽtinũ ac tradẽtẽ r̃cipias inter tuos
ci⁹q̃ʒ obſuãtie in te ppetuiq̃ʒ cult⁹ p ĩgẽti hũanitate ⁊ benig
nitate tua ſp memineris.ut ſancte pieq̃ʒ tãdẽ re.pu.admĩſtrata
xp̃iana cũ ↄcurſo oĩũ ſpatio r̃uocaberis i celũ vñ miſſ⁹ es.noſ
quoq̃ʒ cũ r̃liquo grege quẽ cũ xp̃o pauerĩ.r̃ducas i celeſtẽ p̃riã
ubi cũ ceterĩ ſanctis eterna tãdẽ gl'a ac felicitate pfruare.Amẽ

Dieta iames T
Inc 1257